

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra Robert Fulton: 1-2. - 1928

Citation: Hauch, Carsten: "Robert Fulton: 1-2. - 1928", i Hauch, Carsten: *Robert Fulton: 1-2. - 1928*, udg. af Niels Birger Wamberg, 1926-29, s. XIV. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hauch02val-shoot-idm140500968643584.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Robert Fulton: 1-2. - 1928

Medens Abigail ved sin usammensatte Natur (men ikke ved sin Passivitet) kan minde om Hauchs Hustru, er Laura, Repræsentanten for Modsætningen til Fultons Stræben, en ganske anden Type. Hun er en »interessant« Kvinde, en sammensat Natur, som Dyveke i »Vilhelm Zabern«, en Indrømmelse til den heibergske Skoles Krav om Menneskeskildring, og i Væsen beslægtet med en ung Pige, Hauch som Dreng xv traf i Malmanger Præstegaard, en Blanding af Kækhed og Følsomhed (Minder fra min Barndom S. 165). Laura har Mulatblod i sine Aarer, hendes Ydre er pragtfuldt, hun besidder en stærk Lidenskabelighed, men tillige en stærk Følsomhed; hun rører Fultons Hjærte, og det i egentligste Forstand, da hun som Barn ved at lægge Haanden paa hans Hjærte opdager, at han endnu lever, skønt man allerede ansaa ham for død. Skønt hun elsker Fulton, kan hun alligevel ikke for hans Skyld opgive Rigdommen og slaar derfor over i Had og Spot, da hendes Kærlighed afvises; hun sælger sig saa til Advokat Gray og vinder i Europa Rigdom og Ære som fejret Sangerinde, men samtidig mister hun sin Sjæl; før sang hun sine smaa Viser med Dybde og Følelse, nu foredrager hun med stor Kunst de vanskeligste Sangnumre, men det hele er tom Virtuositet; Glansen er erhvervet paa Aandens Bekostning. Her staar hun ganske modsat Fulton; medens denne ofrer Livets Goder i Aandens Tjeneste, ofrer hun denne for den ydre Glimmer. Derfor væmmes hun baade ved sin Berømthed og ved den Mand, der blot har ægtet hende for at udbytte hende; hun ønsker, at hun ikke var den berømte Kunstnerinde, men en stille Kvækerkvinde; og i Stedet for sin egoistiske Mands kolde Kærlighed kræver hun Ild og Lidenskab, hvorfor hun paa et Maskebal i Paris hengiver sig til Fulton; Frugten heraf bliver et Barn, Formælingen mellem Fultons Aand og Lauras Lidenskab, en overjordisk Engel, der kun kort gæster denne Jord. Og kort efter Fultons Sejr dør Laura efter i et Brev til ham at have vidnet, at han var den eneste, der havde vakt hendes Kærlighed; led ved Livet frygter hun dog Døden og dens Mørke. En tragisk Karakter, alsidigt og fint opfattet.